

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 27: Đọc Kinh Nghe Pháp, Nhất Định Phải Lấy “Như Thuyết Tu Hành” Làm Chủ

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 002)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

Nội dung bài giảng:

Kinh điển cần phải đọc cho thuộc. Vì sao cần phải đọc thuộc?

Những đạo lý và phương pháp mà Đức Thế Tôn đã giảng trong kinh điển, chúng ta cần phải ghi nhớ thật kỹ, thời thời khắc khắc không được quên, đây chính là tiêu chuẩn cho sự tu hành của chúng ta.

Mỗi khi chúng ta khởi tâm động niệm, lời nói hay hành động, hãy thử suy ngẫm xem có tương ứng với những gì Phật dạy trong kinh hay không?

Nếu giống như lời Phật dạy, thì chúng ta rất hoan hỷ, bởi tri kiến và giải hành của chúng ta đã chính xác.

Còn nếu cách nghĩ, cách nhìn của chúng ta khác với những gì nói trong kinh Phật, thì quý vị hãy ghi nhớ: là chúng ta sai, chứ Phật không sai.

Phật dạy chúng ta phải sanh tâm thanh tịnh, phải sanh tâm bình đẳng, phải sanh tâm từ bi. Có người lại bảo: “Không được đâu, như vậy thì chẳng làm được việc gì cả”. Rốt cuộc là quý vị sai hay là Phật sai?

Nếu chẳng làm được việc gì cả, thì chẳng phải là Phật sai rồi sao? Xin thưa thật lòng, Phật không sai, là quý vị sai rồi.

Ngày nay, quý vị cho rằng làm việc thì phải nhẩn tâm, phải ra tay tàn nhẫn (lạt thủ) thì công việc của quý vị mới thành công. Nào ngờ đâu, cách làm việc của Phật cao minh hơn quý vị rất nhiều. Quý vị ngày nay làm việc thành công đấy, nhưng cấp dưới sợ hãi quý vị, chứ trong lòng họ đâu có phục.

Còn Phật Bồ Tát làm việc khiến người ta tâm phục khẩu phục, cam tâm tình nguyện làm thay cho Ngài. Như vậy há chẳng phải là cao minh hơn quý vị nhiều sao? Quý vị làm sao mà sánh bằng Phật được!

Trong kinh này, Tôn giả Tu Bồ Đề đã từng nói: “Thâm giải nghĩa thú” (Hiểu sâu nghĩa lý). Đối với kinh điển của Phật, quý vị hiểu nông cạn thì không được, mà phải hiểu cho thật sâu sắc.

Sau khi hiểu sâu rồi, quý vị mới biết cách vận dụng vào cuộc sống, vận dụng vào công việc, vào việc đối nhân xử thế. Đó mới là cao minh, là bậc cao nhân hơn người.

Nhất định phải “thâm giải nghĩa thú”, “như giáo tu hành” (tu hành đúng theo lời dạy). Cho nên, Phật pháp lấy tu hành làm chủ yếu.